

LIBER

predictæ conueniunt atq; concordant, nō erit inconueniens asserere motū hunc super axe & polis egypticæ fieri, quōd est propositum.

PROPOSITIO IIII.

Quantitatem motus stellarum fixarum secundum successio-
nem signorū ex mutatione declinationum suarum affirmare.

¶ Id facilius depræhenditur ex stellis iuxta puncta æqualitatis, quōd illic
declinatio plurimum uariatur. Abrachis inuenit medium pleiadum in de-
clinatione septentrionali 15. gr. & sexta. Ptolemæus uero 16. gr. & quarta.
Variatio itaq; declinationis huius fuit in 265. annis & sexta unius & medie
rate sextæ. Sed illud est ferè æquale qua declinationis duorū graduū & ter-
tiarū duarū egypticæ circa finē arietis differunt. Alhaioth tēpore Abrachis
declinata fuit 40. gr. & duabus quintis ad septentrionē. Sed tēpore Ptole-
mæi 41. gra. & quinta unius. Facta igitur fuit in 265. annis declinatio un-
ius gradus & quatuor quintarum. Sed huic differentiæ declinationū cir-
ca medietatem Tauri in egyptica respondent 2. gr. & 2. tertiæ. Humerus si-
nister Orionis tempore Abrachis declinauit ad septentrionem gr. 1. & 4.
quintis. Tempore Ptolemæi gr. 2. & medietate. Facta est igitur septentrio-
nialior quasi in duobus tertijs gradus. Huic autem differentiæ declinationū
circa finem Tauri respondent ferè 2. gr. & 2. tertiæ unius egypticæ. Simili-
ter de stellis in alia medietate sphaeræ compertum. Abrachis reperit decli-
nationem stellæ, quæ Azimech seu spica dicitur ad septentrionem tribus
quintis partis unius. Ptolemæus uero ad meridiem medietate partis. Facta
igitur fuit meridionalior in parte una & decima unius. Huic uero differen-
tiæ declinationis in fine uirginis respondent de egyptica 2. gra. & 2. tertiæ
unius. Stellam in extremitate Ursæ maioris caudæ reperit Abrachis decli-
nari ad septentrionem 50. gr. medietate & quarta unius. Ptolemæus 59. gr.
& 2. tertijs. Facta igitur est meridionalior parte una, & duodecima unius.
Huic autem differentiæ declinationis in principio libræ respondent de egypti-
ca duo gradus, & duo tertiæ unius. Alramech tēpore Abrachis habuit de-
clinationem 31. gr. sed tempore Ptolemæi 29. gr. medietate & tertiæ ad se-
ptentrionem. Facta est igitur meridionalior gr. 1. & sexta. Huic autem diffe-
rentiæ declinationis respondent in principio libræ duo gradus, & duæ ter-
tiæ unius. Ex his itaq; & similibus satis compertum est, quōd propter mu-
tationes stellarum in interuallo temporis inter Abrachim, & Ptolemæum,
stellas oportuit motas esse secundū successioem signorum gr. 2. & duabus
tertijs unius, dum uero duo gradus, & duæ tertiæ unius per 265. annos di-
uiditur, fiet ut ferè in 100. annis hic motus gradum attingat.

PROPOSITIO V.

Quantitatem dicti motus ex considerationibus asseuerare.

¶ Tinnocaris in Alexandria anno 41. reuolutionis primæ Kalippi, scilicet
anno 465. Nabucho. 29. die mensis Athus, cuius crastinus erat 30. an-
te mediū noctis quasi tribus horis temporalibus, sed æqualibus tribus ho-
ris & tertiæ. Sole existente in septimo gradu Aquarij uidit medietatē Lu-
næ iam cooperuisse medietatem sequentem pleiadum, fueruntq; dies diffe-
rentes propinqui æqualibus & medijs. Ideo secundum radices motus Lu-
næ præmissas fuit locus Lunæ in 20. minu. primi gradus Tauri, & latitu-
do eius ab egyptica septentrionalis 3 gr. 45. mi. Sed locus eius uisus fuit in
Alexandria